

(<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije (<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

> [Intervjui](https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/) > INTERVJU: Verica Mađer

INTERVJU: VERICA MAĐER

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/verica-mader.jpg>)

Intervju: VERICA MAĐER, ratna novinarka iz Osijeka, dragovoljka, braniteljica, majka, humanitarka, pisac

- Među nama žive rijetke svjedokinje povijesnog vremena stvaranja Domovine Hrvatske o kojima se danas malo govori a upravo su te žene, ratne novinarke, žive ne napisane knjige o ratu u Hrvatskoj. ONE su dragovoljke Domovinskog rata, tada mlade majke i odvažne ratne novinarke, vrijedne svakog divljenja!

- Jedna od tih hrabrih žena je i poznata novinarka Radio-Osijeka, Verica Mađer, koja je, ratne 1991.godine, odlučila, svoje dvije male djevojčice, Tihanu i Željku, skloniti na sigurno mjesto u Gospić kod suprugovih roditelja, ostati u Osijeku, izvještavati o nepravednom ratu srbočetničke neprijateljske jugovojске protiv Hrvatske. Ratno novinarstvo nas nitko nikada nije učio, rat nam se dogodio u samo nekoliko sati, a odluke su se morale donositi u sekundama. Što je to bilo u Vama pri donošenju tako važne životne odluke - ostati i po cijenu vlastitog života?

-U meni je bilo domoljublje, inat i prkos! Kada imate sređen život, posao, skladan brak, stan i obitelj i odjednom se pojavi netko nepozvan, kao srbočetnički neprijatelj i dođe u tvoju Domovinu rušiti i ubijati! Odlučila sam braniti svoj rodni grad, na najbolji mogući način kako sam znala, radeći svoj novinarski posao. Iako su televizija i slika moćnije tijekom rata, radio je bio puno slušaniji, ljudi su tranzistore nosili u skloništa i

podrume jer se je svaka vijest čekala sa velikim nestrpljenjem i slušala. Kada je većina stanovništva napustila grad, glas Radio Osijeka mnogo im je značio jer je bio jedina veza sa gradom!

- Rat! Vrijeme stradanja i patnje ali istovremeno i ponosa prema Domovini. Sudjelovali ste kao iskusna novinarka u brojnim akcijama i operacijama, dok su u Vašoj neposrednoj blizini poginuli ili bili ranjeni Vaši prijatelji, susjed ili poznanik a bili ste u situaciji da mu niste mogla pomoći. Kako ste uopće nakon takvih krvavih scena, napisali i poslali, tonsko izvješće u eter Hrvatske i svijeta, kako bi se saznala prava istina o ratu u Hrvatskoj? Izvještavali ste o teškim gubicima i razaranju sela i gradova, redovno ste se javljali u dopisništvo HRT-a. Koje su to slike i sjećanja, koja još, desetljećima nosite u sebi!?

-Nije bilo lako raditi i izvještavati u to vrijeme, no, bila sam puno mlađa i nisam baš mnogo razmišljala što znači zračna opasnost, topnički i raketni napad ,znala sam da moram odraditi novinarski zadatak, biti tamo, snimiti vijest i montirati za radio Osijek i za Hrvatski radio Zagreb. Često sam i samoinicijativno odlazila na mjesta žestokih napada. Scene, kao što su teško ranjeni branitelj ili poginuli čovjek, nikada Vas ne napuštaju, stalno Vas prate, čak i u snu ! Najteže je novinaru kada se nađeš u takvoj situaciji a ne možeš pružiti pomoć, jer uz sebe imaš samo snimač i mikrofon.

- Kada Vam je život bio u ozbiljnoj opasnosti? Vaš novinarski ratni put započeo je u svibnju 1991.u Vukovaru i „završio“ četiri godine kasnije u kolovozu 1995. Kako je uopće bilo biti žena u ratnim uvjetima, kada znaš da je stalna ratna opasnost u Vašoj neposrednoj blizini, kada ne znaš ništa o obitelji i kada nemaš ništa od rezervne odjeće i higijenskih potrepština?

-Krvavi svibanj me prati desetljećima, dolaze mi brojna sjećanja u glavu te 1991.godina, kada sam išla na teren u Vukovar u pogrebnom vozilu sa lijesom u kojemu je bila jedna stara pokojnica. Tresla sam se od straha i zime a san nije dolazio na oči od neizvjesnosti i nesigurnosti od svake slijedeće minute....Možete si samo zamisliti kako je bilo biti žena u ratnim uvjetima koja, nekoliko dana nosi na sebi isto rublje i odjeću i kada nema higijenskih potrepština.

- Svakako treba spomenuti i imena Vaših kolegica, ratnih novinarki koje su ostale u ratom zahvaćenom Osijeku u stalnoj opasnosti od neprijateljskog djelovanja i domaćih izdajnika. Novinari su bili neprijatelju omiljena meta nišana, jer su vidjeli i snimili ratni događaj, dokaz, prave ratne istine u Hrvatskoj. Da li ste i kada, kao ratna novinarka, osjetila najveći strah ?

Najveći strah osjetila sam u svibnju 1991. godine kada sam sa kolegicom Tatjanom Mautner i kolegom Ivanom Budetićem išla u Borovo Selo, gdje su bili ubijeni i masakrirani naši policajci .Nakon toga išli smo u Vukovar! Doživjela sam pravi šok i pitala se, zašto nas Hrvate ubijaju u našoj Hrvatskoj ?

Zahvaljujući Bogu izbjegla sam za samo par sekundi sigurnu smrt u travnju 1992. kada je granatiran Radio Osijek. Naime, samo par sekundi ranije, otišla sam sa spikerom Alenom Kerže i kolegom Otom Živkovićem u podrum. Nakon par minuta iza raketnog napada popeli smo se u razorenu redakciju. Moja stolica bila je raznijeta. Otresli smo šutu i prašinu sa pripremljenih vijesti te za trideset minuta emitirali dnevnik Radio Osijeka. Sva sam se tresla od straha, ali sam odradila zadatak, kao da se ništa nije dogodilo !

- Radili ste ponekad u nemogućim tehničkim uvjetima, slali ste novinarsku reportažu i iz telefonske govornice ! Dragovoljno ste se javila da izvještavate i iz ratnih područja Karlovca, Turnja, Kamenskog... Tušilovića. Tih ratnih godina vodio Vas je Vaš avanturistički duh, mladost, snaga i domoljublje, da li biste i danas možda ponovila isto, kada ste trideset godina stariji!?

Danas, trideset godina starija, više ne bih išla u rat, često se sjetim onoga što mi je rekla kći :“ Ne mogu ti zaboraviti što si nas 1991. godine odvela u Delnice, ostavila kod bake i otišla na ratište!“ Bila je potpuno u pravu jer se danas i sama pitam, zašto i za koga smo uopće išli ratovati i za koga su izgubljeni toliki životi!? Žalosno je da se danas, kao ratna novinarka, moram pitati uoči zime, kako ću se uopće grijati, kada moram razmišljati hoću li se i koliko grijati. Moja mirovina zarađena na HRT-u nije velika, za razliku od onih koji su bili u foteljama na različitim funkcijama. Moram se puno toga odricati da bi preživjela od mjeseca do mjeseca. Nažalost, kao dugogodišnji aktivni član HND-a svakodnevno svjedočim i brojnim zamolbama Fondu novinarskog društva od strane novinara koji jedva spajaju kraj s krajem. Za takvu Hrvatsku nismo se borili, a od naših ideala nije ostvareno gotovo ništa!

- U Americi su ratne novinarke naše generacije heroji, cijenjene i priznate u društvu a ovdje u našoj Domovini, gdje se vodio obrambeni oslobodilački rat malo se zna o ženama ratnim novinarkama, iako su bile rame uz rame uz branitelje na svim bojišnicama po cijeloj Hrvatskoj.

Da li Vi Verice imate status braniteljice, dragovoljke, ratne novinarke i sudionice Domovinskog rata, kao što ga imaju žene koje su kuhale za branitelje, službenice ili čistačice u Zbornim područjima!? Da li su ostvareni Vaši ideali iz 1991.godine?

Imam samo Spomenicu Domovinskog rata i medalju „Oluja“. Status branitelja mogu samo sanjati. Žene novinari – ratni izvjestitelji, su pomalo zapostavljeni u odnosu na muškarce. Ima dosta kolega s posla koji su ostvarili status branitelja, jer im je ratni raspored bio posao na radiju. Konkretno kod nas na Radio Osijeku i kolege su na osnovu toga ostvarili status branitelja .Mi ratne novinarke, do dana današnjeg, još nismo ostvarile status branitelja- dragovoljca, što smatramo velikom nepravdom prema nama.

Naravno, da to nije Hrvatska za koju smo bili spremni dati i život, jer, kada smo išli na ratište, izvještavali i svjedočili o povijesnom stvaranju Domovine, očekivali smo da će ova država biti za nas koji živimo u njoj, ali ona je napravljena za sve druge samo ne za nas.

Koje je bilo Vaše najljepše iskustvo kao ratnog izvjestitelja iz Domovinskog rata?

Kolovoz 1995. godine i izvještavanje iz VRO „Oluja“! Iako, sam bila u nepoznatoj okolini za mene kao ratnom izvjestitelju to je bilo najljepše ratno iskustvo: ući iza vojske u oslobođeni Turanj, Kamensko i Tušilović....osjetiti miris baruta! Taj dan oslobođenja bio mi je nagrada za sve one ratne dane straha i neizvjesnosti u mom rodnom Osijeku i okolici.

Napisala i razgovarala: Dubravka Vukoja, 09.09.2022.

Tekst je dio novinarskog projekta RATNE NOVINARKE financiranog iz programa poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

Datum objave: **09. 09. 2022.**

Sljedeći

INTERVJU: Ruža Orešković ▶ (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/udruga/intervju-ruza-oreskovic>)

↩ Intervjui - Sve (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)

Udruga žena u Domovinskom ratu Bjelovarsko-bilogorske županije

Adresa: **Ul. Tomaša G. Masaryka 8, 43000 Bjelovar**

OIB: **31202783252**

Žiro račun: **HR1524020061100688149**

Kontakt: **+385 91 578 6118**

E-mail: **info@zene-domovinski-rat.hr**

Kontaktirajte nas

- > Domovinski rat (<https://zene-domovinski-rat.hr/domovinski-rat/>)
 - > Obljetnice (<https://zene-domovinski-rat.hr/obljetnice/>)
- > Domoljubni zapisi (<https://zene-domovinski-rat.hr/domoljubni-zapisi/>)
 - > Aktualnosti (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)
 - > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)
 - > Kolumne (<https://zene-domovinski-rat.hr/kolumne/>)

- > **Vjera (<https://zene-domovinski-rat.hr/vjera/>)**
- > **Zdravlje (<https://zene-domovinski-rat.hr/zdravlje/>)**
- > **Kontaktirajte nas (<https://zene-domovinski-rat.hr/kontakt-informacije/>)**
 - > **Pitanja (<https://zene-domovinski-rat.hr/cesta-pitanja/>)**
 - > **O Udruzi (<https://zene-domovinski-rat.hr/udruga-braniteljica-bbz/>)**
 - > **Partneri udruge (<https://zene-domovinski-rat.hr/partneri-udruge/>)**
 - > **Impressum (<https://zene-domovinski-rat.hr/impressum/>)**

Posljednje novosti

Osuđujemo dolazak srpskih folk zvijezda u ratom razoreni Bjelovar

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/osudujemo-dolazak-srpskih-folk-zvijezda-u-ratom-razoreni-bjelovar>)

25. 11. 2022.

Tradicionalna proslava svetog Huberta u Bjelovarsko- bilogorskoj biskupiji

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/tradicionalna-proslava-svetog-huberta-u-bjelovarsko-bilogorskoj-biskupiji>)

04. 11. 2022.

Bespovratne potpore za seoski turizam

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/bespovratne-potpore-za-seoski-turizam>)

30. 09. 2022.

2022 Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije - Sva prava pridržana
PIXELIO (<https://pixelio.hr/>) | Izrada web stranica (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/izrada-web-stranica>) |
Grafički dizajn (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/graficki-dizajn>) | Internet marketing (SEO)
(<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/internet-marketing>)